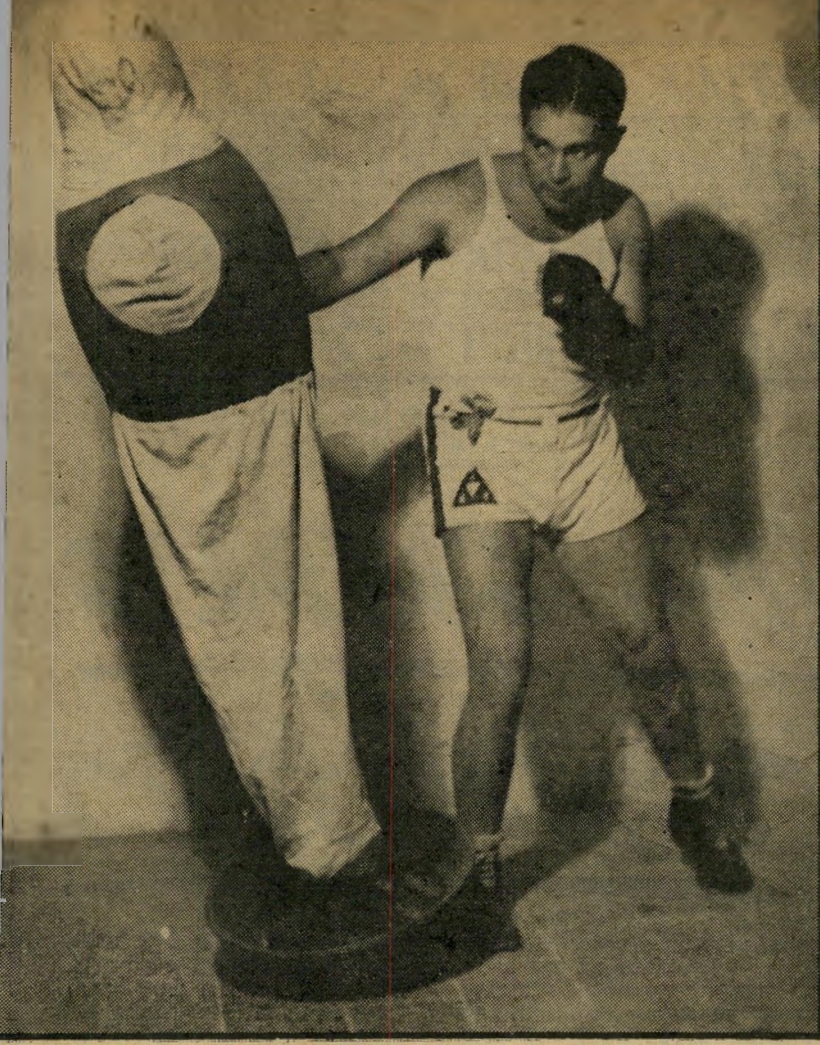

איש האגרוף

DOORS OPEN
A R.A.F. NOVICES COMPETITION
 will be held at the R.A.F. STATION, RAMLEY
 on THURSDAY, 20th OCTOBER, 1930
 (By kind permission of S. Leader H.G.R. MALET, Officer Commanding)

Special 6 Round CONTEST
Cpl. COLEY v EMMILL

Special 4 Round EXHIBITION
MULLU v HAMMON

Special 3 Round CONTEST
BOOT GIBSON v IRISH TERRY

DOORS OPEN 8 P.M.

Prices of Admission:
 Officers 200 W
 Sergeants 100
 Other Ranks 50

טאבו חמור. המסורת הבריטית הנוקשה קבעה, שאל לו לבריטי להיות מנוצח על-ידי נייטיב, כלומר: יליד המקום. והנה, קם לו צעיר עזרוח ופרץ את המחסום.

על כסא עור עתיק ישב אמיל, במכון האיגרוף שלו בכפר-שמריהו. גופו השרירי שוּף, פניו עטורות קמטים ועיניו נורצות בהדות נעורים.

כשהתחיל לתאר את התחרות היו עיניו ניזי כמעט מאיימות.

סיפר אמיל: ב־1928 הגיעו לארץ שתי אוניות מלחמה בריטיות, הווליאנט וה־רויאל אוק. הבריטים, שהיתה להם קברי צה של 20 זוגות, החליטו לקיים תחרות איגרוף נגד כל הצבא הבריטי במיזרח התיכון. לתחרות הוזמנו גם ערבים וגם יהודים, לערבים לא היה את מי לשלוח הם שלחו שני טבחים, הראשון היה סר דאני ענק, שגובהו שני מטרים, והשני היה גמד, הם קרעו את הכפפות והתחילו להרביץ האחד בשני, למרוט שערות, וכימעט הרגו איש את רעהו. ליהודים לא היה נציג, בסוף החליטו לשלוח אותי, כנציג של מכבי.

אמיל או
 במקביל ללימודי רפואת-השיניים היה אמיל בן ה־17 עובר יוס'יום אימונים מפרכים כדי להגיע לאלופות. תוך זמן קצר ניצח ב־30 תחרויות. מוריו ניבאו לו עתיד מזהיר, והוא הופיע בכל גרמניה.

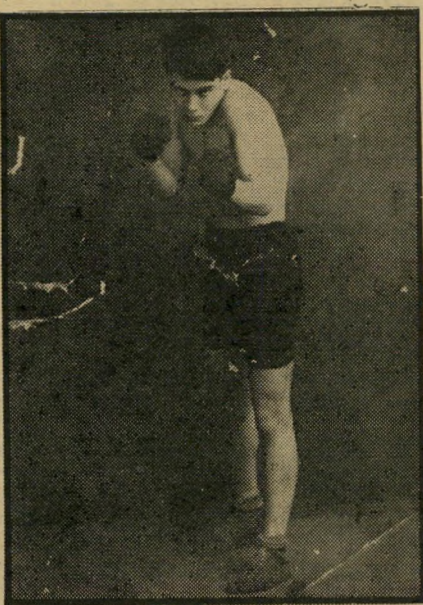
הוא זכה בפרס — שעון כסף שאותו הוא שומר עד היום.

שודדים ואיש-חוק

חיי, חייך אמיל, "הופעתי בתפקידים ראשיים לשודדים, איש-חוק, מתאגרף, פושע, אהבתי את כל הקשור בקולנוע; את החזרות, הצילומים, המישחק, אבל התיגעעתי לארץ, וכשנגמר החוזה חזרתי".

בלי פרוטה בכיסו שב אמיל לארץ. את כל כספו הוציא בגרמניה, וכדי להתקיים עבד כפועל בניין והיה מומין את החברה לכוסית, על חשבוננו בקיץ 1933 התחיל לעבוד כמציל בחוף תל-אביב ובנה את החסקה הראשונה בארץ. החסקות ההן לא היו מותאמות להצלה, ואמיל ויוסי קה, חברו, המציל, היו הראשונים שבנו את החסקה בצורת בונה. כפי שהיא היום, והגדילו את אורכה מ־3 מטר ל־5 מטר. את הראשונה בנו במשך שנתיים.

באותה תקופה אף הספיק אמיל לפתוח ולסגור מירפאת-שיניים. היתה לי הרבה עבודה, נזכר אמיל, "כאגרוףן הייתי שר בר הרבה שיניים, אבל רציתי להמשיך להתאמן".

בארץ
 בקיץ היה אמיל עובד כמציל, בשפת-ימה של תל-אביב, ובחורף המשיך את אימוניו.

ברלין
 כך התחיל אמיל את דרכו כמתאגרף, את התמונה העניק להוריו לכבוד יום הולדתו השבע-עשרה.

"תמות נפשי עם פלישתים"

א מיל היה אז אחד הבודדים בארץ שיכול לעמוד בתנאי התחרות. הוא החל להתאגרף בגיל 15. עד אז חי עם מישפחתו, ואביו, שהיה רב, הקפיד שבנו הקטן יתהלך בחוש כיפה ויגדל פיאות, בברלין, לשם נסע ללמוד רפואת-שיניים, ראה אמיל בפעם הראשונה תחרות איגרוף, בו במקום החליט להיות מתאגרף. וכך, במקביל ללימודי הרפואה, התחיל לבוא יוסי'יום אל המועדון הנוצרי שבמקום, ולהתאמן.

בשמו של מועדון מכבי, אליו עבר אחר-כך, התחרה אמיל 43 פעמים, וניצח במרבית התחרויות. מאמניו ניבאו לו עתיד מזהיר. כשעלתה מישפחתו לארץ, ב־1925, ייסד אמיל בעצמו את מועדון האיגרוף הראשון. הדבר עלה בידו בעיקבות נציגו בתחרות נגד הבריטים.

הייתי מוכן לתחרות, הייתי מאומן היי טב, אמר אמיל כשהוא מתרווח בכיסאו ונועץ עיניו במדף הגביעים שממולו. מי שקלי היה חצי-בינוני והבנתני שאני עומד להתחרות נגד יריב במשקל שווה.

כשהגיע אמיל לתחרות הוכה בהלם. בי אותם ימים היה הקהל הגדול ביותר המגיע לתחרויות כדורגל מונה כ־2000 איש. מיספר הצופים בתחרות האיגרוף היה 5000. רובם — מלחים משתי האוניות.

ההלם השני חיכה לו בדמות יריבו, "כשעליתי לזירה", סיפר אמיל, "אמר לי המשוור אלכסנדר פן, שהיה המאמן שלי: תראה איזה יריב יש לך! הסתכלתי וראיתי מולי ענק בגובה שני מטר, שהתברר לי כי שקל 20 קילו יותר ממני. אמרתי לעצמי: תמות נפשי עם פלישתים ועליתי לזירה. כשראו אותי האנגרים, התחילו לצעוק לחברים: 'הכה בו! אני הייתי כמו פישפש על-ידו'.

השתדלתי לא לתת לו להתרחק ממני. ניצמדתי אליו, ובסיבוב השני הכיתי בו, וכשהוא רצה להכות בי, התכופתי ושוב הכנסתי לו".

הלך הרוחות באולם השתנה לטובת אמיל. כל הקצינים התחילו לעודדו בקריאות: "קדימה נער מכבי! קדימה!" למרות נצחונו של אמיל בתחרות, לא רשמו זאת האנגלים לזכותו. היתה זאת בושה, לדבריו, שיהודי ניצח אנגלי, אך

1930
 שני פלאקאטים מלפני 50 שנה: למעלה של חיל-האוויר הבריטי, למטה, המועדון היהודי.

קלוב לטיקס וליהאנסה
אמיל או
 בני ליאנרד הא

ביום חמישי י"ז אדר [15.V.30]
 בפעם הראשונה בחיפה

התחרות הענקית

בבוקר

בית קלוב בני לאנרד
אמיל או
 א גרינשטיין
 ת לוי
 ש גרינב'ג
 ש צייטלין

פר קייז
 פר טשפמן
 פר קייז
 פר קאר

מ די בוקר פורץ אמיל (עמיאל) אבי נרי (70) את דלת ביתו באגרוף, מנוק אל הרחוב הצדדי, בקירבת ביתו בכפר-שמריהו, ופותח בריצה קלה תוך ניפנוף אגרוף באוויר.

העוברים והשבים שאינם מכירים אותו עוצרים ונועצים בו מבטי השתאות. אחרים מחייכים לעברו, מתחמקים מהאגרוף השלוח במשובה, וממשיכים בדרך. אמיל מסיים את הריצה, פושט מעליו את הטרינגט ואת המכנסים הקצרים ובוזי נוק מרהיב-עיני צולל בבריכת-השחייה.

לפני חמישים שנה בדיוק געשה הארץ, כאשר ביצע אמיל את מה שנחשב אז כמשימה בלתי-אפשרית. בתחרות איגרוף ראשונה בין בריטים ויהודים, הביס אמיל את יריבו הבריטי. תבוסה כזו היתה אז